

midt paa Gulvet, og Herrerne gik rundt med Monoclen i Øjet og bedømte de udstillede Varer som Kendere. Der var mange Slags Folk, og hver Nation havde sit Ansigt, men det voldsomme elektriske Lys paasatte dem alle den samme Dødningemaske. Der var Børsmænd fra Berlin og Wien, ferierende Fabrikksdirektører og store Handelschefer, tunge og udslukte som frakoblede Maskiner; der var et Par af disse landløbende unge Levemænd, der om Dagen gjorde Vejene usikre med deres tordnende Biler og om Aftenen udbredte Nervøsitet paa Hotellerne med deres Fruer eller Kærester i dristig Halvnøgenhed illumineret af Diamanter. Der var den allestedsnærværende russiske General, to døtrerige Godsejerfamiljer fra Pommern og en berømt Heltetenor Signor Busini, en stor kælen Kødmasse med Ringe i Ørene og malede Kinder. Men der var ogsaa ganske almindelige Manufakturister og jævne tyske Pølsefabrikanter med deres Koner, der sad stille henne i Krogene og andægtig udsvedte Bordets Glæder. Der var en armenisk Præst, en hinduisk Plantageejer fra Ceylon og to af Himlens Sønner, der vakte megen Opsigt med deres pragtfulde Silkekaaber.

Ved den ene af Salens Vægge var der af en Forhøjning og nogle store Bladplanter dannet en aaben Scene, hvor der hver Aften efter amerikansk Mønster optraadte en Række Artister til Gæsternes